

ԺՈՂՎՈՒՐԴԻՆ ՀԵՏ, ԺՈՂՎՈՒՐԴՈՎ, ԵՒ ԺՈՂՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՄԱՐ

Posted on December 30, 2020 by Keghart

Category: [Opinions](#)

ՆՈՐ ՏԱՐԻՖԱԼ ՇԵՄԻԸ**Ոսկան Մխիթարեան**, Լոս Անճելըս, 30 Դեկտեմբեր 2020

Այս օրերուն, երբ մեր հայրենիքի եղբայրներն ու քոյրերը տնտեսական-հասարակական, ընկերային տագնապներէ կ'անցնին, երբ մեր լիբանանահայ, սուրիահայ եւ իրաքահայ եղբայրներն ու քոյրերը օրհասական կացութեան մէջ կը մաքառին իրենց գոյութիւնը պահպանելու համար, ինչպէս նաեւ՝ երբ ա՛յլ յարանուանութեանց հաւատացեալներ Արեւելքի զանազան երկիրներու մէջ կը խողխողուին յանուն քրիստոնէութեան, ո՞ր եւ մեր «քաջարի» հովուապետները՝ արդարութիւն պահանջելու յանուն իրենց անիրաւուած ժողովուրդին աստուածապարգեւ տարրական իրաւունքներուն, նամանաւանդ Հայաստանի եւ Արցախի զոյգ հանրապետութիւններէն ներս, դարաբաղեան պատերազմի արիւնոտ արհաւիրքներէն ետք:

Մտե՛ք ժողովուրդին մէջ կարեկցութեամբ, մխիթարեցե՛ք նահատակ հերոսներուն հարազատները, ձեռք երկարեցե՛ք կարօտեալներուն, նամանաւանդ հաշմանդամ դարձած հերոսներուն, իրենց հայրենի օճախներէն բռնի արտաքսուածներուն, եւ թող ձեր աղքատութեան ուխտը առաջնորդէ ձեզ ձեր նիւթական յանձնառութեանց մէջ, քանզի հոն ուր ձեր գանձն է՝ հո՛ն է նաեւ ձեր սիրտը: **Ձեր գանձը ձեր ժողովուրդն է, եւ ժողովուրդը՝ Եկեղեցին:**

Եկեղեցին կենդանի է եւ աշխոյժ երբ կենսունակութիւն կայ անոր ներսը, երբ կը քալէ ժամանակին հետ նա՛մանաւանդ ճգնաժամային այս օրերուն՝ ապահով եւ ինքնավստահ քայլերով, երբ իր ժողովուրդին հետ է եւ կ'առաջնորդէ զայն նոր մարտահրաւերներու պահանջներուն եւ ժողովուրդին հոգեւոր պետքերուն համեմատ: Ո՞ր է մեր Եկեղեցին այսօր...: Աւա՛ղ...չկայ ան հայ ժողովուրդի կեանքին մէջ, այլ կայ հոն՝ ուր նիւթական եւ տնտեսական շահեր կան միայն:

Հայց. Եկեղեցին քասանմէկերորդ դարու մարտահրաւերներուն դիմաց յստակ կեցուածք մը ունենալու համար անհրաժեշտ է որ ունենայ լուսաւոր մտատիպար եկեղեցականներ, հոգեւոր առաջնորդներ, մշակներ եւ Ո՛Չ թէ «օլիկարիս բիզնեսմէն»ներ, որոնք պիտի կարենան խանդավառել ժողովուրդի հոգեկան խոյանքները, անոր բարոյական սկզբունքներու իմացումը, եւ ամրապնդեն պատասխանատուութեան ոգին, նամանաւանդ յետ պատերազմեան այս օրերուն, երբ հայ ժողովուրդը մաշեցնող եւ յուսահատ մթնոլորտի մէջ է իր վիրաւորուած արժանապատուութեամբ: Անհրաժեշտ է պահպանել երկրի անդորրութիւնը եւ փայփայել ամէն արժեք, գուրգուրալ եւ գնահատել զիրար յանուն մեր հայրենիքի վերաշխուժացման եւ ապագայի վերելքին: Եկեղեցին պարտաւոր է արթնցնել մեր ժողովուրդի իւրաքանչիւր անհատի մօտ օրուան զրկանքներուն հանդուրժելու կորովը եւ վաղուան ազատութեան անկորնչելի յոյսը, եւ, Առաքեալներու օրինակով՝ Ս. Հոգւոյ մխիթարութեան շունչը տանի հերոսներու հարազատներուն եւ կարեկցութիւն ցոյց տայ վիրաւոր մեր հերոս գինուորներուն:

Դժբախտաբար, ներկայի եկեղեցականները, մեծն մինչեւ պզտիկ, — մասնաւորաբար անոնք որոնք եկեղեցին եւ եկեղեցականութեան ասպարեզը կը նկատեն լաւագոյն միջոց՝ հարստանալու համար, (բացառութիւնները միշտ յարգելի են), իրենց կենցաղով ու «բիզնես»-ի հոգեբանութեամբ նոր սերունդներուն մէջ ցամքեցուցած են հոգեկան հայեցողութեան, անսիւթականին եւ բարոյականին տենչացող ազնիւ խոյանքները, եւ խորտակած են անոնց ազնուատենչ իտեալները եկեղեցասիրութեան եւ հայրենասիրութեան: Մեր եկեղեցականները արդեօք մտահո՞գ են այս բոլորով, թե՞ Պիղատոսի նման ձեռքերին լուացած են:

Դարձեալ հարց կը ծագի մեր մտքին մէջ, թէ արդեօ՞ք Հայց. եկեղեցին պիտի կարենայ վերստեղծել կորսուած ներդաշնակութիւնը իր հոգեւոր առաքելութեան: Ո՞ր են այն եկեղեցականները որոնք պիտի ըլլան սիրոյ եւ խաղաղութեան առաքեալները, եւ որոնք պիտի կարենան խանդավառել մեր տառապեալ ժողովուրդի հոգեկան խոյանքները եւ բարոյական իմացումները: Առանց հաւատքի, առանց յոյսի եւ սիրոյ լոյսին՝ կեանքը տառապանքի շղթայ մըն է մարդկութեան վզին անցուած: Թէեւ ուշացած, բայց ժամանակն է որ եկեղեցին աշխուժացնէ իր հոգեւոր առաքելութիւնը եւ զայն կենսագործէ իր ժողովուրդի ամենօրեայ կեանքին մէջ, եթէ մտահոգ է իր ժողովուրդի ապագայով, այլ խօսքով՝ եկեղեցւոյ ապագայով:

There are no comments yet.